

Тѡй самѣчакъ се сѡмѣса,
 ѿ дѣца та ѡмболѣса.
 Гдѣто ѣ стѣпилъ ѿ сѣдналъ,
 на кадѣто ѣ поглѣдналъ.
 Ондѣ мѣсто цѣлѣваме,
 Сѡлтана споманѣваме.
 Отъ радѡсть сѣнца плѣчехме,
 по дзрвѣта се кѣчехме.
 ѿ за Сѡлтана глѣдаме,
 Отъ гдѣ пакъ ще го вѣдиме.
 Ахъ! дали щемъ са оудѡстой,
 Втѡри пѣтъ намъ да се ѡвѣи;
 Въ 1846-та година,
 Тѡй презъ Тѣрново премѣна.
 Премѣлѡстивъ намъ ѡвѣса,
 карѡ гюмрѡкъ башладѣса.
 Бѡгъ днѣте да продлжѣи,
 ѿ на насъ да го харѣжи.

